

...

Fővárosi Ítéltábla

mint másodfokú bíróság

2.Mf.31.183/2024/4.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a dr. Bányai Judit ügyvéd (cím4) által képviselt **Felperes1** (cím2) felperesnek – a Balsai Ügyvédi Iroda (Cím3, ügyintéző: dr. ifj. Balsai István ügyvéd) által képviselt **Alperes1** (cím1) alperes ellen jogviszony megszüntetésével összefüggő közsféra körébe eső jogvita iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 21.M.70.075/2024/8. számú ítélete ellen a felperes által 9. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, az eljárást hivatalból az alkalmatlansági eljárással összefüggő kereset tekintetében szünteti meg, és a jogviszony jogellenes megszüntetésével összefüggő keresetet utasítja el, az alperesnek járó elsőfokú perköltség összegét 583.844 (ötszáznyolcvanháromezer-nyolcszáznegyvennégy) forint + áfa összegre leszállítja, egyebekben helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 291.922 (kétszázkilencvenegyezer-kilencszázhuszonkét) forint + áfa másodfokú perköltséget és az esedékesség napjáig az államnak a Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételei számlájára 1.023.584 (egymillió-huszonháromezer-ötszáznyolcvannégy) forint fellebbezési illetéket. Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság döntése és az alapjául szolgáló tényállás

[1] A Budapest Környéki Törvényszék a 2024. július 25-én meghozott 21.M.70.075/2024/8. számú ítéletével a felperesnek az alkalmatlan minősítés alapján az alperes elnökének lemondásra felszólítása időpontja, a Bjt. 25. § (1) bekezdése alapján a bírói szolgálati jogviszony 2021. december 31. napjáig történő meghosszabbodása, a Kivezető tv. 102. § (6) bekezdése alapján a bírói szolgálati jogviszony meghosszabbodása, a Bjt. 79. §-a és 81. § (1) bekezdése alapján a párhuzamosan folyó és a volt bíróval szemben lefolytatott szolgálati bírósági eljárások jogellenessége, illetve elfogultság és a soronkívüli eljárás elhúzódása miatti jogszerűtlensége, továbbá az eredeti bírói tisztségbe történő visszahelyezés körében előterjesztett kereseti kérelmeket érintően az eljárást hivatalból megszüntette. Az elmaradt illetmény és egyéb járandóságok, valamint azok kamata megfizetése iránt előterjesztett kereseti kérelmet elutasította és kötelezte a felperest 639.740 forint + áfa perköltség megfizetésére az alperes javára, valamint 767.688 forint eljárási illeték megfizetésére az állam részére.

[2] A megállapított tényállás szerint a köztársasági elnök a 301/2018. (VII. 02.) számú határozatával 2018. július 1. napjától 2021. június 30-ig határozott időre bírónak nevezte ki a felperest, akinek beosztási helye a munkahelye, majd 2020. április 1-jétől a Alperes1 munkahelye1 volt. Az alperes elnöke a felperes határozatlan idejű kinevezés iránti nyilatkozatának beszerzését követően 2020. november 19-én 2020.El.VI.269/5-I. számon a felperes értékelését megalapozó soros bírói vizsgálatot rendelt el a 2018. július 1. és 2020. november 24. közötti időszakot érintően. A vizsgálat kezdő időpontja 2021. január 5., leadásának határideje 2021. február 5. napja volt.

[3] A vizsgáló értékelési javaslatát követően az alperes elnöke a 2021. március 9. napján tartott szóbeli értékelés alapján a 2020.El.VI.B.269/15. számú intézkedésével „alkalmatlan” minősítési fokozatra értékelte a felperes bírói tevékenységét. A szóbeli értékelés jegyzőkönyvét és az értékelő lap egy példányát az alperes elnöke 2021. március 18. napján megküldte a felperes részére, ezzel egyidejűleg a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény (a továbbiakban: Bjt.) 81. § (1) bekezdése szerint felszólította a felperest arra, bírói tisztségéről 30 napon belül mondjon le. A felperes a kitűzött határidőig a bírói tisztségéről nem mondott le.

[4] A felperes a Bjt. 79.§-ára hivatkozva 2021. március 23. napján jogorvoslati kérelemmel fordult a Fővárosi Ítéltábla mellett működő elsőfokú szolgálati bírósághoz, vitatva az értékelés eredményét és annak indokait. Az elsőfokú szolgálati bíróság a 2021. május 10. napján kelt SzÉ. 5/2021/22. számú határozatával az eljárást megtagadta, a felperes fellebbezése folytán a Kúria mellett eljáró másodfokú szolgálati bíróság az SzfÉ. 9/2021/14. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta, egyben az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának kezdeményezése iránti kérelmet elutasította. Ezen határozat ellen a felperes részéről előterjesztett alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróság a 2022. május 3. napján kelt 3239/2022. (V. 18.) AB végzésével visszautasította.

[5] Az alperes elnöke a 2021. május 18. napján kelt 2020. El.IV. B. 269/26. számú intézkedésével a Bjt. 81. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú szolgálati bíróságnál kezdeményezte szakmai alkalmatlansági eljárás lefolytatását, amit az elsőfokú szolgálati bíróság SzÉ. 7/2021. számon 2021. június 3. napján indított meg. Ezen eljárás a felfüggesztést követően az első- és másodfokú szolgálati bíróságok előtt SzÉ.11/2021., valamint SzfÉ.6/2022. számon volt folyamatban, majd a megismételt eljárásban az elsőfokú szolgálati bíróság a 2023. július 21. napján kelt SzÉ.1/2023/30/I. határozatával a felperes eljárás megszüntetése iránti kérelmét elutasította és megállapította „Felperes1 volt bíró szakmai alkalmatlanságát és a felmentési ok fennálltát”. A másodfokú szolgálati bíróság a 2024. január 19. napján kelt SzfÉ. 8/2023/7. számú határozatával az elsőfokú döntést helybenhagyta.

[6] Az alperes elnöke a 2021. július 1. napján kelt 2018.El.VI.B.303/24. számú okiratban tájékoztatta a felperest, hogy jogviszonya a Bjt. 89. § b) pontja alapján 2021. június 30. napjával megszűnt, ehhez kapcsolódóan a felperes ún. kilépő lapot kapott az alperestől. Az alperes 2021. június 23-án megfizette a felperes részére a 2021. június 30. napjáig járó illetményét, amelynek havi összege 2021. január 1. napjától 1.066.233 forint volt.

[7] Az elsőfokú bíróság az ítéletének rendelkező részében rögzített kereseti kérelmek vonatkozásában az eljárást megszüntette, az elmaradt illetmény és egyéb járandóságok tekintetében a kereseti kérelmet alaptalannak találta. Döntését a Bjt. 3. § (1)-(2) bekezdésére, (2) bekezdés c) pontjára, (4)-(5) bekezdésére, 23. § (1) bekezdésére, 24. § (1)-(2) bekezdésére, 25. § (1) bekezdésére, 65. § (1) bekezdésére, 70. § (1)-(2) bekezdésére, 74. § (1)-(2) bekezdésére, 75. §-ára, 76. § (1)-(2) bekezdésére, 79. §-ára, 80. §-ára, 81. § (1)-(2) bekezdésére, 82. §-ára, 84. § (1)-(5) bekezdésére, 85. § (1)-(3) bekezdésére, 89. § d) pontjára, 101. §-ára, 145. § (1)-(3) bekezdésére és (6) bekezdésére, 146. § (1)-(2) bekezdésére, továbbá a bíró munkájának értékelési rendjéről és a vizsgálat részletes szempontjairól szóló 8/2015. (XII. 12.) OBH utasítás (a továbbiakban: Értékelési Szabályzat) 25. § (2) – (3) bekezdésére, 32. § (3)-(4) bekezdésére, a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és a járványügyi készségről szóló 2020. évi LVIII. törvény (a továbbiakban: Kivezető tv.) 101. §-ára, 102. § (3)-(6) bekezdésére, a veszélyhelyzet ideje alatt a bírósági és ügyészszégi szervezeti és jogállási törvények egyes rendelkezéseinek eltérő alkalmazásáról szóló 531/2020. (XI. 28.) Korm. rendelet 6. §-ára, 7. § (5)-(6) bekezdésére alapította.

[8] Rögzítette, az alperesnek az eljárás megszüntetésére irányuló alaki védekezése alapján elsődlegesen azt kellett vizsgálnia, hogy a felperes kereseti kérelmei, hivatkozásai közül melyek tartoznak a szolgálati bíróság kizárólagos és melyek a munkaügyi perben eljáró törvényszék hatáskörébe. A Bjt. 146. § (1) bekezdése a szolgálati bíróságnak a szolgálati jogviszonnyal összefüggő kérdések elbírálására vonatkozó hatáskörét elsődlegessé teszi és hangsúlyozta, hogy a szolgálati bíróság eljárásának jogszerűsége a munkaügyi perben nem bírálható felül. A szolgálati bíróság előtt előterjeszthető, de az előterjeszteni elmulasztott kérelmek utóbb a munkaügyi perben nem bírálhatóak el. A szolgálati bíróság jár el az értékelés, illetve az alkalmatlanság megállapítása esetében, amit a szolgálati bíróság hatáskörébe tartozó eljárásokat rögzítő Bjt. 101. §-a is alátámaszt.

[9] Érvelése szerint mindazon kifogások, amelyek a bírói értékelést megalapozó vizsgálattal, a szakmai alkalmatlansági eljárás jogszerűségével kapcsolatosak, beleértve az esetleges eljárási szabálysértéseket is, a szolgálati bíróság előtti eljárásban érvényesíthetők. A bírói vizsgálat során a vizsgált bíró, az értékelés során az értékelt bíró az „alkalmatlan” minősítés közlését követően észrevételek megtételére jogosult. Ezen túlmenően a szolgálati bíróság előtt az értékelést vitató és az alkalmatlansággal érintett bírót a vizsgálóbíró meghallgatja, aki a szolgálati bíróság előtt kérelmeket, hivatkozásokat, észrevételeket terjeszthet elő. Amennyiben a szolgálati bíróság ezek alapján jogellenességet észlel, a Bjt. 84. § (4) bekezdés b) és c) pontja szerint módosíthatja az értékelő vezető által alkalmazott minősítést, vagy eljárási szabálysértés esetén a bíróval szemben indult eljárást megszünteti és a bíró munkájának új értékelését rendeli el.

[10] Rámutatott, hogy a felperes alkotmányjogi panasz indítványára indult eljárásban az Alkotmánybíróság a 3239/2022. (V. 18.) végzésének [24] bekezdésében megállapította, a Bjt. 38. alcíme – az Alaptörvény 26. cikk (1) bekezdésére is tekintettel – rendelkezik a szolgálati bíróság előtti elkülönült és végső sorban a legfelső bíróság általi, illetve elé kerülő (szakmai alkalmatlansági) eljárásról. Ennek keretében a sérelmezett vizsgálatot és annak eredményét mind ténybeli, mind jogi alapon vizsgálják, és sor kerülhet a törvény biztosította döntési jogkör folytán az értékelő vezető általi minősítés módosítására. Az AB határozat azt is hangsúlyozta, az ilyen eljárások végső pontja a Kúria, amelynek intézményi egyedülállósága folytán értelemszerűen el nem vitatható hatáskörébe tartozik az ügyek végleges lezárása, következésképpen a jogorvoslat lehetősége valójában tartalmilag és alakilag – továbbá az azon belüli jogorvoslat – biztosított.

[11] Mindezekből azt a következtetést vonta le, hogy az értékeléssel, szakmai alkalmatlansággal kapcsolatos jogellenességet állító kereseti hivatkozások elbírálására a szolgálati bíróság rendelkezik kizárólag hatáskörrel. Így a felperes keresetében, illetve azok pontosításaiban megjelölt körben az értékeléssel kapcsolatos jogellenességre vonatkozó hivatkozásokat érintően ítélete rendelkező részében rögzítettek szerint azt állapította meg, hogy a törvényszéknek mint munkaügyi bíróságnak az elbírálásra nincs hatásköre. Ennek okán az eljárást hivatalból megszüntette a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 176. § (1) bekezdés b) pontja, és 240. § (1) bekezdés a) pontja alapján, figyelemmel a 242. § (1) bekezdésére is.

[12] Hatásköre hiányában ugyan nem foglalhatott állást, de rögzítette, a Bjt. 79. §-a és 81. § (1) bekezdése alapján előterjesztett, a párhuzamosan folyó szolgálati bírósági eljárások jogellenességét állító hivatkozásokat a szolgálati bíróság az SzfÉ. 8/2023/7. számú határozatával (19. oldal második bekezdés) és az Alkotmánybíróság a 3239/2022. (V. 18.) végzésében elbírálta. Ugyancsak elbírálta a szolgálati bíróság a volt bíróval szemben lefolytatott eljárás jogellenességét érintő felperesi hivatkozásokat az SzfÉ. 8/2023/7. számú határozatában (18. oldal közepe).

[13] Kifejtette, az eredeti bírói tisztségbe történő visszahelyezés a szolgálati jogviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezménye lehetne, a perbeli esetben azonban az alperes részéről jogellenes magatartás nem valósult meg. A felperes jogviszonya a Bjt. 25. § (1) bekezdése alapján a Bjt. 89. § (1) bekezdés b) pontja szerint 2021. június 30-án megszűnt. A kilépő lap átadása nem minősült a jogviszonyt megszüntető munkáltatói intézkedésnek, amit egyébként a felperes maga sem állított. A Bjt. 25. § (1) bekezdésének nyelvtani és az Alaptörvény 28. cikke szerinti helyes értelmezése az, hogy a határozott időre kinevezett bíró szolgálati jogviszonya alkalmatlanság esetén, vagy határozatlan időre történő kinevezés iránti bírói indítvány hiányában a határozott idő lejártá, azaz a Bjt. 23. § (1) bekezdése szerinti időtartam lejártával megszűnik. Ez az időpont a perbeli esetben 2021. június 30-a volt, amely nem hosszabbodott meg a harmadik naptári év utolsó naptári napjáig, azaz december 31-ig. Az eredeti bírói tisztségbe való visszahelyezésről jogellenes megszüntetés hiányában nem volt lehetősége rendelkezni azzal együtt, hogy ez a hatáskör az Országos Bírói Hivatal elnökéhez és a köztársasági elnökhöz tartozik, amit a Bjt. 3. § (4) bekezdése egyértelműen rögzít.

[14] Mindezek alapján a Bjt. 146. § (1) bekezdése értelmében arra mutatott rá, hogy csak az elmaradt illetmény, további járandóságok és azok kamatai körében volt hatásköre a kereseti kérelem elbírálására. Arra figyelemmel, hogy a felperes jogviszonya 2021. június 30-án megszűnt, az elmaradt illetményre, további járandóságra a Bjt. 145. § (6) bekezdése szerinti jogkövetkezményként nem volt jogosult a felperes, így ezen kereseti kérelmeket elutasította. Mindezekon túl kiemelte, a kereseti kérelem (az ítélet jogerőre emelkedéséig járó illetmény) jogalapja azért sem állt fenn, mert a Bjt. 145. § (3) bekezdése alapján az illetmény jogellenes jogviszony megszüntetés esetén visszahelyezésig jár. A felperes nem vitatottan 2021. június 23-án megkapta a jogviszonya fennállta idejéig részére járó illetményt.

[15] A pertárgy értékét 12.794.796 forintban állapította meg a Pp. 21. § (1) bekezdése és 512. § (1) bekezdése alapján és a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (továbbiakban: IM rendelet) 3. § (1) bekezdésére és 4/A. §-ára hivatkozással kötelezte a pervesztes felperest az alperes perköltségének viselésére.

A felperes fellebbezése

[16] A felperes elsődlegesen a Pp. 369. § (1)-(3) bekezdése alapján az elsőfokú eljárás szabályszerűségének, az eljárás során hozott valamennyi végzésnek és az ítélet anyagi jognak való megfelelést kérte felülbírálni és a jogszabálysértő elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezésével az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte. Másodlagos fellebbezési kérelme a Pp. 381. §-a alapján ugyancsak az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróságnak a per új tárgyalására és új határozat hozatalára utasítására irányult azzal, hogy a megismételt eljárás lefolytatására más bíróság kijelölését is kérte. Harmadlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésével a Pp. 174. §-a alapján a per elbírálására hatáskörrel rendelkező, az ítéltábla mellett eljáró elsőfokú szolgálati bírósághoz kérte áttenni az eljárást, és valamennyi kérelme esetére a teljes

peres eljárással kapcsolatban felmerült perköltsége megfizetésére is igényt tartott. Negyedlegesen az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó részének megváltoztatásával költségmentességét megállapítva mérsékelni kérte az alperes munkadíjának összegét.

[17] Az elsőfokú eljárás szabályszerűségének felülbírálatához kapcsolódóan előadta, a soron kívüli eljárásban a 2021. július 16-án benyújtott kereseti kérelmét 2024. július 25-én bírálta el az elsőfokú bíróság, közben az eljárást két alkalommal felfüggesztette a szolgálati bíróságok eljárásaira tekintettel. Mindezzel figyelmen kívül hagyta a soron kívüli eljárásra a Pp. 516. §-ában előírtakat, megsértve a hatékony és érdemi jogorvoslathoz való jogát. Hangsúlyozta, a keresetét azért nyújtotta be a munkaügyi bíróságon is, mert a Bjt. 145-146. §-ai alapján a jogviszony jogellenes megszüntetése tárgyában a törvényszék jár el munkaügyi perben a Pp. 20. § (2) bekezdése értelmében. A szolgálati bíróságok a szolgálati jogviszonya megszüntét követően hatáskör hiányában jártak el, erre mindvégig hivatkozott a szolgálati bíróságok előtt. Ugyanakkor az is ellentmondásos, hogy az alperes olyan bíró ellen folytatott alkalmatlansági eljárást 2021. július 1-jét követően, akinek jogviszonya az alperes álláspontja szerint a törvény erejénél fogva jogszerűen megszűnt 2021. június 30-án. Az elsőfokú bíróságnak jogkérdésben kellett volna döntenie rövid időn belül, ehelyett három éven túl hozta meg döntését úgy, hogy a keresetlevelet sem vizsgálta meg kellő alaposítással. A kezdetben jogi képviselő nélkül eljáró felperesnek nem adott jogi tanácsot, többször feleslegesen ugyanazon szolgálati bírósági iratok pótlására hívta fel és indokolatlanul nyilatkoztatta arról, hogy kereseti kérelmétől eláll-e.

[18] A Bjt. 145. § (2) bekezdésének, 146. §-ának, és 101. §-ának együttes értelmezéséből az következik, hogy a szolgálati jogviszony jogellenes megszüntetésével kapcsolatos eljárás nem tartozik a szolgálati bíróság hatáskörébe. Az elsőfokú bíróság – utalva a Bjt. 3. § (4) bekezdésére – a bírói tisztségbe való visszahelyezés kapcsán az OBH elnöke és a köztársasági elnök eljárásának szükségességét állította, holott ez csak a bírói tisztségbe történő tényleges visszahelyezés esetén merül fel. A jogellenes bírói szolgálati jogviszony megszüntetés jogkövetkezménye az, hogy úgy kell tekinteni, mintha a jogviszony meg sem szűnt volna. Az illetménye megfizetése egyébként sem függ a visszahelyezéstől. Ezen túlmenően hangsúlyozta, hatáskörének vizsgálata hivatalból, az eljárás kezdetén kötelezettsége lett volna az elsőfokú bíróságnak, annak hiányát három év elteltével állapította meg, de a Pp. 174. §-a szerinti áttételről nem rendelkezett. Ezzel szemben soron kívül eljárva végzéssel kellett volna az áttételről rendelkeznie a per elbírálására hatáskörrel rendelkező bírósághoz, és nem másodszor is felfüggeszteni az eljárást. Ilyen jellegű mulasztás az eljárást elhúzó, az ügy érdemére is kiható, érdekeit súlyosan sértő eljárási szabálysértésnek minősül.

[19] Nem értelmezhető, hogy a szolgálati bíróságnak mely eljárásban kellett volna döntenie a jogviszony jogellenes megszüntetése kérdésében azzal együtt, hogy a kereseti kérelme a jogviszony jogellenes megszüntetése és a szolgálati bíróság eljárási szabálysértésével kapcsolatos, az ebből fakadó igénye az elmaradt illetményről való rendelkezés a munkaügyi bíróságnak, mint származékos hatáskörrel rendelkező bíróságnak a hatáskörébe tartozik.

[20] Mindezekén túl kifogásolta, hogy az elsőfokú ítélet kézbesítése nem történt meg papír alapon a megjelentek részére az ítélethirdetésre halasztott tárgyaláson. Ez az eljárás a Pp. 351. § (4) bekezdésébe ütközik, amely esetkört az elektronikus kézbesítés alóli kivételt a Pp. 608. § (1) bekezdése is rögzíti. 2021-ben a közigazgatási kollégium akkori elnökhelyettese ilyen szabálytalanság miatt esetében fegyelmi eljárást kezdeményezett.

[21] Felülbírálni kért elsőfokú végzőként megjelölte a szolgálati bíróságok határozatainak meghozataláig az eljárás második alkalommal történő felfüggesztéséről rendelkező végzést. A 3239/2022. (V. 18.) AB határozat [31] bekezdésébe alapján azt hangsúlyozta, hogy a szolgálati bíróság előtt folyó peres eljárások eredményei nem befolyásolták az elsőfokú bíróság eljárását.

[22] Az elsőfokú ítélet anyagi jogi felülvizsgálata körében arra utalt, a Bjt. 81. § (1) bekezdését megsértve az alperes alkalmatlan minősítés hiányában szólította fel a bírói tisztségéből való lemondásra, mivel jogorvoslat kezdeményezése miatt a minősítés nem volt jogerős. Az elsőfokú bíróság ezt az érvelését figyelmen kívül hagyta, megsértve a Pp. 341. § (1) bekezdését – az ítélet nem terjed ki valamennyi kereseti kérelemre – a tisztességes eljáráshoz való jogot és a hatékony jogorvoslathoz való jog alapkövetelményét. A veszélyhelyzeti szabályozásban kitolt határidők ellenére az alperes párhuzamos eljárást indított meg, ami kettős értékeléshez is vezetett és megfosztotta a rendes jogorvoslattól. Utóbbi eljárás eredménye idő előtti, és önkényesen felülírja az első vizsgálat eredményét. A szolgálati bíróság el sem indíthatta volna az alkalmatlansági eljárást, mivel folyt az értékelés miatti jogorvoslati eljárás. Ezzel szemben az eljárás befejezéséig továbbra is alkalmazni kellett volna.

[23] A szolgálati jogviszonya megszüntetésének jogellenessége körében kifejtette, a Bjt. 89. § b) pontja alapján a kinevezés napjától számított harmadik év utolsó napján, tehát 2021. december 31-én szűnt volna meg, amennyiben a Bjt. 24. § (2) bekezdésében rögzített vizsgálat eredményeként határozatlan idejű kinevezésre nem alkalmas. Nem fogadható el az alperes azon álláspontja, hogy a szolgálati bíróság vizsgálatainak eredménye nincs kihatással a jogviszony időtartamára, ipso iure ugyanis csak akkor szűnhet meg a jogviszony, ha az eljárás végén van minősítés, előbb nem. Ez esetben is a kinevezés napjától számított harmadik év utolsó napja ez az időpont. Kereseti kérelme – többek közt – ezért irányult arra, hogy a bíróság a jogviszonya megszűnésének időpontját 2021. december 31-re, illetve a jogellenesen indított alkalmatlansági eljárás eredményeként 2024. január 19-re módosítsa.

[24] Hangsúlyozta, az alperesi ellenkérelemben foglaltakkal szemben nem kérte azt, hogy a bíróság a javára döntsön az alkalmasság kérdésében, kereseti kérelmei nem erre irányultak. Nem lenne szükség a visszahelyezésére, ha utóbb kiderül a megszüntetés jogellenessége, ekkor ugyanis in integrum restitutio jelleggel vissza kellene állítani az eredeti állapotot, ami alapján az ítélet jogerőre emelkedéséig a munkáltató Bjt. 81. § (1) bekezdése szerinti felszólításának 30 napos határidejéig járna illetmény.

[25] A veszélyhelyzet értékelése körében is téves az alperes és az elsőfokú bíróság jogértelmezése a Kivezető tv. 102. § (6) bekezdése körében, mivel abban nem a kinevezés meghosszabbításához szükséges eljárás lefolytatásának sikerétől teszi függővé a jogalkotó a kinevezés meghosszabbítását. A törvényi indokolás csupán a jogszabály létrejöttének okát magyarázza, a törvény szövegében nincs eredmény tűzés, így a perbeli értelmezés aránytalan érdeksérelmet okoz számára. Hangsúlyozta, hogy a veszélyhelyzet nem járt le, az 2024. november 20-ig tart. A veszélyhelyzeti normákat is megsértette az alperes. Az első veszélyhelyzeti rendelet az értékelés elrendelését nyolc hónappal megelőzően keletkezett. A Bjt. 11. § (2) bekezdését érinti a Kivezető tv., hatályba lépése (2021. június 21.) időpontjában az értékelés már elkészült, de a fellebbezés elbírálása még folyamatban volt. A jogszabály kötelező módon rendelkezik, az alperes mégsem várta be a fellebbezés jogerős befejezését. A Kivezető tv. 11. § (7) bekezdése arra az esetre is vonatkozik, amikor a bíró az értékelését jogszerűen vitatja és ez idő alatt a határozott idejű jogviszony határideje lejár. A soron következő alkalmatlansági eljárást csak a veszélyhelyzetet követően, vagyis 2024. november 20-a után indíthatta volna el az alperes. A határozott idő mindaddig meghosszabbodik, amíg ezt az elmaradt alkalmatlansági eljárást le nem folytatják. Az alperes az idő előtt indított alkalmatlansági eljárással súlytalanná tette az értékelés kapcsán a fellebbezéséhez fűződő jogát, megfosztva ezzel minimum fél évnyi jövedelmétől. A Kúria Mfv.10.322/2019/5. számú precedensképes határozatára utalva hangsúlyozta, a munkaügyi bíróságnak hatásköre lett volna eljárni és érdemben is vizsgálhatta volna a bírói szolgálati jogviszony jogellenes megszüntetését, ahogy a hivatkozott esetben megtörtént.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme

[26] Az alperes az érdemben helyes elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségben való marasztalását kérte.

[27] Álláspontja szerint a felperes a soron kívüli eljárással kapcsolatos hivatkozásai körében nem jelölt meg olyan eljárási szabálysértést, amely az ügy érdemére kihatással lett volna, az eljárás elhúzódása vagy szabálytalanságának kifogásolása esetén a Pp. 156-157. §-a alapján kifogás előterjesztésére az eljárás bármely szakaszában lehetőség volt. Az elsőfokú bíróság jogerősen döntött az eljárás felfüggesztéséről két alkalommal, ezen végzések felülvizsgálatára az érdemi döntéssel szemben előterjesztett fellebbezés nyomán indult másodfokú eljárásban nincs lehetőség. Mindezeket túl hangsúlyozta, már ellenkérelmében indítványozta a Pp. 242. § (1) bekezdése, 240. § (1) bekezdés a) pontja, és 176. § (1) bekezdés b) pontja alapján az eljárás részleges megszüntetését a bírói szolgálati jogviszony megszüntetésének jogellenessége megállapítása és a szolgálati jogviszony helyreállítása vonatkozásában. Az elsőfokú bíróság a szolgálati jogviszony helyreállításáról nem volt jogosult dönteni, mivel a szolgálati bíróság döntése nyomán kerülhetett volna sor ilyen intézkedésre.

[28] A munkáltató nem szüntette meg a felperes bírói szolgálati jogviszonyát, mivel az a törvény erejénél fogva szűnt meg a határozott idő lejártával alkalmas szakmai minősítés hiányában. Ennél fogva nem állapítható meg a jogviszony jogellenes megszüntetése és a Bjt.

101. § és 145. § (1) bekezdése alapján a szolgálati jogviszony helyreállítása iránti igény jelen perben nem érvényesíthető. E körben a szolgálati bíróság hatáskörébe tartozó eljárás nyomán intézkedéseket az OBH elnöke és a köztársasági elnök lett volna jogosult tenni. A felperes jelen perben nem érvényesíthet jogorvoslati igényt a szakmai alkalmassági vizsgálat eredményével szemben sem, ez is kizárólagos szolgálati bírósági hatáskörbe tartozik a Bjt. 25. § (1) bekezdése és 89. § b) pontja alapján. Az elsőfokú bíróság megállapításai e körben is helytállóak.

[29] A felperes jelen perben legfeljebb az elmaradt illetmény iránti igényt érvényesíthette, ami a saját előadása szerint is idő előttinek minősült, mivel nem került helyreállításra a szolgálati jogviszonya.

[30] A felperes nem rendelkezik a határozatlan idejű bírói kinevezéshez szükséges „alkalmas” minősítéssel, ami a szolgálati bíróságok jogerős döntése nyomán jogi tény, ebből következően kizárt, hogy a felperes jogosult lenne illetményre vagy illetmény különbözetre.

[31] A felperes hivatkozásával szemben nincs helye a Pp. 174. §-a szerinti áttételhez a szolgálati bírósághoz, mivel a Pp. alkalmazásában e bíróság nem tekinthető más bíróságnak. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes bírói szolgálati jogviszonya a Kivezető tv. 102. § (6) bekezdése szerint nem hosszabbodott meg a veszélyhelyzet megszűnését követő 90 napig. E jogszabályi rendelkezés kizárólag azon bírókra vonatkozik, akik kapcsán a szakmai alkalmatlansági vizsgálat lefolytatása a veszélyhelyzetre tekintettel akadályba ütközött. A példálózó jelleggel felsorolt helyzetek és más kizáró tényező sem merült fel a felperes vonatkozásában. A felperes szakmai alkalmassági vizsgálata a Bjt.-nek és a vonatkozó utasításoknak megfelelően lezajlott.

[32] Az elsőfokú ítélet kézbesítése tekintetében sem helytálló a felperes fellebbezése. Az elektronikus kapcsolattartás esetén nem a Pp., hanem az E-ügyintézési törvény szabályozza azt, hogyan kell kézbesíteni az iratokat, ez irányadó a Pp. 351. § (4) bekezdésének alkalmazása esetén is.

[33] Mindezek alapján a felperes a fellebbezésében nem jelölt meg olyan körülményt, ami az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indokolná. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást, a bizonyítékokat okszerűen értékelte, az ítéletében indokolt végzések is megfeleltek a Pp. szabályainak.

[34] Az elsőfokú perköltségre vonatkozó rendelkezések a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendeletben (továbbiakban: IM rendelet) foglaltaknak megfelelnek, figyelemmel a Kúria Pfv.IV.20.887/2023/6. számon közzétett határozatára is. E precedensértékű határozatban kifejtett, az elvégzett tevékenységgel való arányossági vizsgálattal kapcsolatban megfogalmazott jogértelmezést az IM rendelet 3. §-ának alkalmazása esetén is irányadónak

kell tekinteni. Az ügyvédi munkadíj mérséklésének jogszerű alapjául nem szolgálhat a felperes érvelése, miszerint egy írásbeli ellenkérelmet terjesztett elő, és egy tárgyaláson vett részt. Eljárása az említett kúriai határozatban megfogalmazott objektív kritériumoknak, továbbá az eljárási mechanizmusnak mindenben megfelelt. Az ügy állásának megfelelő, adekvát perbeli nyilatkozatait írásban és szóban minden esetben megtette, valamennyi tárgyaláson jelen volt, a professzionális pervitel elvárásainak megfelelően a tárgyaláson felmerült kérdésekben nyilatkozott. A tényleges több alapügyet érintő keresettel összefüggésben a munkáltatóval számos egyeztetést tartott, amelyek a per hatékony és időszerű befejezésére, a perkoncentráció elvére, az eljárás támogatási kötelezettségnek érvényesülésére vonatkozó alapelvek érvényesülését szolgálták. A felperes számára a perindításkor is ismert volt, hogy pervesztessége esetén legalább az IM rendelet 3. § (2) bekezdése szerinti ügyvédi munkadíj megfizetésének kötelezettségével számolnia kell, és nem is vonta kétségbe a per során, hogy az alperes ügyvédi munkadíjra pernyertessége esetén ne lenne jogosult.

A másodfokú bíróság döntése és jogi indokai

[35] A fellebbezés túlnyomó részben nem alapos.

[36] Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, döntésével a másodfokú bíróság az alábbiak szerint értett egyet.

[37] Az alperes 2021. június 30. napjával a felperes bírói szolgálati jogviszonya megszűnése iránt intézkedett. A felperes a keresetét ezzel összefüggésben több tekintetben is ellentmondásosan terjesztette elő. A perfelvétel lezárásakor rögzült keresetében a bírói szolgálati viszony jogellenes megszüntetését állítva elmaradt illetménye megfizetését, ennek alaptalansága esetén jogviszonya helyreállítását kérte. Az alkalmatlansági eljáráshoz kapcsolódóan a vizsgálati jelentés elfogultságára és az alkalmatlansági eljárás jogszabálysértő lefolytatására hivatkozott harmadlagos kereseti kérelemként. Ugyanakkor tartalma szerint arra is hivatkozott, hogy még alkalmatlansága esetén is a megjelölt jogszabályi rendelkezések alapján szolgálati viszonya meghosszabbodott volna, a Bjt. 25. § (1) bekezdése alapján 2021. december 31-ig (elsődleges kérelem), illetve a Kivezető tv. 102. § (6) bekezdése alapján a veszélyhelyzet megszűnése időpontjáig, illetve az azt követően lefolytatott eljárás jogerős befejezéséig (másodlagos kérelem).

[38] Nem volt értelmezhető a felperesi érvelésből, hogy az elmaradt illetmény iránti kereset alaptalansága esetén hogyan lehet sikeres a visszahelyezés iránti kereseti kérelem, továbbá az sem, amennyiben alaptalan a szolgálati viszony 2021. december 31-i megszűnésével kapcsolatos hivatkozás, mennyiben lehet elfogadható, hogy ettől későbbi időpontban szűnjön meg a jogviszony. Mindezeknek azonban az alábbiak miatt nem volt jelentősége és ennek okán anyagi pervezetést sem kellett alkalmaznia a másodfokú bíróságnak.

[39] A Bjt. 101. § (1) bekezdése értelmében a bírák fegyelmi és az ezzel összefüggő kártérítési és személyiségi jogsértés miatti ügyeiben, a bírói állaspályázati eljárás során benyújtott kifogások elbírálása iránti eljárásban, továbbá a 71/A. § (3)-(6) bekezdése szerinti kizárási kérelem elbírálása iránti eljárásban, a bírói munkájának szakmai értékelésével és vezetői munkájának értékelésével szemben előterjesztett jogorvoslati eljárásokban, az alkalmatlansági eljárásban, valamint a 42. § (6) – (8) bekezdése szerinti összeférhetlenségi eljárásban a Budapest területén működő ítéltábla mellett elsőfokú szolgálati bíróság, a Kúria mellett másodfokú szolgálati bíróság jár el.

[40] A Bjt. 81. § (1) és (2) bekezdése egyértelműen meghatározza a bíró alkalmatlan minősítése esetén irányadó eljárást. A Bjt. 81. § (1) bekezdése kimondja, hogy alkalmatlan minősítés esetén a bíróság elnöke az értékelés közlésével egyidejűleg felszólítja a bírót, hogy 30 napon belül mondjon le bírói tisztségéről. A (2) bekezdés értelmében, ha a bíró e felszólításnak nem tett eleget, erről a bíróság elnöke haladéktalanul értesíti az elsőfokú szolgálati bíróságot. A szolgálati bíróság – a 84. §-ban foglalt eltérésekkel – a fegyelmi eljárás szabályainak megfelelő alkalmazásával alkalmatlansági eljárást folytat le, és soron kívüli eljárásban dönt a bíró alkalmasságáról.

[41] Mindezek alapján az alkalmatlansági eljárással összefüggő bármilyen hivatkozás, úgy mint az elfogultság, vagy az eljárás lefolytatása jogszerűségének kérdése is csak ebben az eljárásban, azaz az alkalmatlansági eljárásban vizsgálható, amit a szolgálati bíróság folytat le, ezért a harmadlagos kereset tekintetében az eljárás hivatalbóli megszüntetésének volt helye.

[42] Az áttétellel összefüggésben, amelynek a hiányát kifogásolta a felperes, azt kell kiemelni, hogy a Pp. 174. § (1) bekezdése szabályozza a keresetlevél áttételének feltételeit. Ennek értelmében, ha a keresetlevél alapján megállapítható, hogy a per elbírálása valamely más bíróság hatáskörébe, vagy illetékességébe tartozik, a bíróság elrendeli a keresetlevélnek ehhez a bírósághoz történő áttételét. Áttételnek van helye akkor is, ha a jogvita elbírálása közigazgatási perben vagy egyéb közigazgatási bírósági eljárásban eljáró bíróság hatáskörébe tartozik.

[43] Az alkalmatlansággal kapcsolatos jogorvoslat nem polgári peres eljárásban és nem közigazgatási bíróság hatáskörébe tartozó eljárásban érvényesíthető, ezáltal nem minősül más bíróság hatáskörébe tartozó ügynek. Ezen túl arra mutat rá a másodfokú bíróság, a felperes esetében az alkalmatlansági eljárást a bíróság elnöke indíthatta meg és ennek megfelelően indította meg, erre figyelemmel nem volt értelmezhető a Pp. 174. § (1) bekezdésének alkalmazása jelen esetben.

[44] A felperes az elsődleges és a másodlagos kereseti kérelmeit a jogviszony jogellenes megszüntetésével összefüggésben terjesztette elő, ezek tekintetében a másodfokú

bíróság úgy ítélte meg, hogy van helye bírósági eljárásnak. A kereseti kérelmek ugyanis azon alapultak, hogy az alperes jogszabálysértően intézkedett a felperes szolgálati jogviszonyának a megszűnéséről és annak időpontját tévesen határozta meg.

[45] A fellebbezés e vonatkozásban azért volt alaptalan, mert a Bjt. 25. § (1) bekezdése előírja, ha a bíró a határozatlan időre történő bírói kinevezését nem kérte, vagy a 24. § (2) bekezdésében említett vizsgálat eredményeként a kinevezésre nem alkalmas, a bíró szolgálati viszonya a kinevezés napjától számított harmadik év utolsó napján szűnik meg.

[46] E jogszabályi rendelkezés alapján a határozott időre kinevezett bíró szolgálati viszonya alkalmatlanság esetén a kinevezés napjától számított harmadik év utolsó napján minden további körülményre, feltételre, így az esetlegesen folyamatban lévő alkalmatlansági eljárásra tekintet nélkül megszűnik. A Bjt. 25. § (1) bekezdésében rögzített, a jogviszony utolsó napjára vonatkozó időmeghatározást tévesen értelmezte a felperes az adott naptári év utolsó napjaként. Annak helyes értelmezésénél azt kell figyelembe venni, hogy a Bjt. 3. § (1) bekezdése értelmében a bíró szolgálati jogviszonya kinevezéssel jön létre, az (5) bekezdésnek megfelelően a kinevezési okirat tartalmazza a határozott idejű kinevezés esetén a bírói szolgálati jogviszony időtartamát. A Bjt. 3. § (2) bekezdése értelmében a bírót a köztársasági elnök nevezi ki, a Bjt. 23. § (1) bekezdése szerint a bíró kinevezése első alkalommal (első bírói kinevezés) három évre, egyéb esetben határozatlan időre szól.

[47] Mindezekből következően a kinevezés tartalmát a köztársasági elnök kinevező okirata határozta meg, a perbeli esetben a KEH/02674-16/2018. számon meghozott határozat egyértelműen tartalmazza, hogy a felperes határozott idejű kinevezést kapott, az 2018. július 1. napjától 2021. június 30. napjáig terjedő időtartamra szólt. Ebből következően az okiratban a bírói kinevezés „től-ig” időponttal megjelölt, azaz a naptárilag meghatározott időtartam lejártával, annak utolsó napján szűnt meg a felperes szolgálati viszonya a Bjt. 25. § (1) bekezdésének helytálló értelmezése szerint és nem a naptári év végével. Ettől ellentétes értelmezés oda vezetne, hogy a határozott idejű kinevezések eltérő időtartamot jelentenének a kinevezések dátuma alapján a bírák első kinevezése során, azzal együtt, hogy mindez a Bjt. 23. § (1) bekezdésébe is ütközik.

[48] Nem jelentette a felperes esetében a határozott idő meghosszabbodását a Kivezető tv. 102. § (6) bekezdésében megfogalmazott rendelkezés sem. Eszerint, ha a határozott idejű bírói kinevezés a veszélyhelyzet idején járt le, vagy a veszélyhelyzet megszűnését követő 90 napon belül jár le, a határozott idő meghosszabbodik mindaddig, amíg a veszélyhelyzet megszűnését követően haladéktalanul le nem folytatják a határozatlan idejű kinevezéshez, vagy a határozott idejű kinevezés meghosszabbításához szükséges intézkedéseket, eljárásokat, kivéve ha a bíró a nyilatkozata szerint nem kéri a határozatlan időre történő bírói kinevezését, illetve a határozott idejű kinevezés meghosszabbítását.

[49] A Kivezető tv. 102. § (3) bekezdése a Bjt. rendelkezéseinek eltérő alkalmazásával kapcsolatban összefoglalóan rögzíti azt, hogy a Bjt.-ben szabályozott eljárások esetében, ha az eljárás a veszélyhelyzet miatt nem volt megindítható, az eljárás megindítására rendelkezésre álló határidő a veszélyhelyzet megszűnését követő napon újrakezdődik. Ilyen eljárásnak minősülnek a Bjt. V. Fejezetében szabályozott, a bíró munkájának értékelése és az alkalmatlansági eljárások. Mindezekből következően az alperes helytállóan utalt arra, hogy a veszélyhelyzet miatt a határozott idő meghosszabbodására nem automatikusan, hanem csak akkor kerülhet sor, ha a határozott idejű kinevezéshez szükséges eljárásokat a veszélyhelyzet miatt nem lehetett lefolytatni, bármely eljárási cselekmény e helyzet miatt akadályba ütközött. A felperes vonatkozásában ilyen akadály nem merült fel, az alperes a felperes vizsgálatát, értékelését a Bjt. 24. § (1) és (2) bekezdésében és az V. Fejezetben foglaltak megfelelő alkalmazásával elvégezte, ezért a Kivezető tv. 102. § (6) bekezdése alkalmazásának nem volt indoka. Mindezek alapján helyes időponttal intézkedett az alperesi munkáltató a felperes határozott idejű szolgálati jogviszonya megszűnése miatt az ahhoz kapcsolódó igazolások kiadása iránt.

[50] Mindezekre figyelemmel a bírói szolgálati jogviszonyt az alperes nem szüntette meg jogellenesen, a megszűnésének időpontja objektív alapú, az a határozott idő lejártával bekövetkezett. Ennek okán a felperes elmaradt illetmény iránti igénye megalapozatlan volt, szolgálati jogviszonya nem hosszabbodott meg és visszahelyezési kérelme is alaptalannak minősült azzal együtt, hogy a bíróság egyébként sem jogosult arra jogellenes felmentés esetén sem, hogy a bírót a bírói tisztségébe visszahelyezze (Mfv.I.10.461/2013/8.).

[51] A felperes megalapozatlanul hivatkozott az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértéseire is. Az eljárás felfüggesztése kapcsán hozott végzéseket indokolással látta el, azok ellen a fellebbezési jogot biztosította a felek számára, a felperes az eljárás szabálytalansága miatti kifogással sem élt az elsőfokú eljárásban. Az eljárás részleges felfüggesztésére nem volt lehetősége a perfelvételi szakban az elsőfokú bíróságnak a Pp. 128. § (6) bekezdése alapján. A végzések felülbírálatának Pp. 369. § (2) bekezdése szerinti feltételei ennél fogva nem álltak fenn a másodfokú eljárásban. A fellebbező azt is sérelmezte, hogy számára az elsőfokú bíróság a határozat kihirdetésekor a Pp. 351. § (4) bekezdésében foglalt szabályozás ellenére nyomban nem kézbesítette az írásba foglalt ítéletet, azt nem vitatta, hogy részére elektronikus úton a kézbesítés megtörtént. A Pp. 608. § (1) bekezdése ugyan kivételt tesz az elektronikus kapcsolattartásra kötelezett fél esetében a részére történő elektronikusan kézbesítés szabályai alól a tárgyaláson kézbesíthető határozatokat érintően, az ettől eltérően történt kézbesítéssel az elsőfokú ítélet közöltté vált, a felperes határidőben élni tudott jogorvoslati jogával. Mindez esetében az ügy érdemi eldöntésére nem hatott ki, az ügy érdemi felülbírálatának akadályát nem képezték a felperes hivatkozásai. A fellebbezésben előadottak az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését nem eredményezhették, sem a Pp. 380. §-ában, sem a 381. §-ában megjelölt feltételek a perbeli esetben nem álltak fenn. A munkaügyi perekben a soron kívüli eljárás esetleges hiánya ugyancsak nem jelent orvosolhatatlan eljárási szabálysértést.

[52] A másodfokú bíróság kisebb részben találta alaposnak a felperes fellebbezését az elsőfokú perköltség vonatkozásában. Az alperes a perköltségigényét az IM rendelet 3. § (2) bekezdésére hivatkozással jelölte meg. Az elsőfokú bíróság az alperest, mint pernyertes felet

megillető perköltség összegét 639.740 forint + áfa összegben határozta meg, azzal az indokolással, hogy az megegyezik a 12.794.796 forint pertárgyérték 5%-val. Ezzel összefüggésben azonban megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság nem az IM rendelet 3. § (2) bekezdésének megfelelően, hanem attól magasabb összegben, téves számítással állapította meg az elsőfokú perköltség összegét. Az IM rendelet 3. § (2) bekezdésében a pertárgyérték nagyságához kapcsolódóan az a)-c) pontban felsoroltakban eltérő százalékos mértékkel szerepel a perköltség meghatározására vonatkozó számítási mód. Így a munkadíj összege 10 millió forintot meg nem haladó pertárgyérték esetén a pertárgyérték 5%-a, de legalább 10 000 Ft [a) pont], 10 millió forint feletti, de 100 millió forintot meg nem haladó pertárgyérték esetén az a) pontban meghatározott munkadíj és a 10 millió Ft feletti összeg 3%-a, de legalább 100 000 forint [b) pont]. Erre figyelemmel az IM rendelet 3. § (2) bekezdés szerint az alperesnek járó összeg a helyesen meghatározott 12.794.796 forint pertárgyérték alapján 583.844 forintot tesz ki (10.000.000 forint 5%-a: 500.000 forint + 2.794.796 forint 3%-a: 83.844 forint).

[53] Az így meghatározott összeg mérséklésére a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget, mert az elsőfokú eljárás során az alperesi ellenkérelem, iratsatolás és a tárgyaláson való részvétel munkaigényességével, az ügy bonyolultságával arányban állónak találta a fentebb megállapított perköltség összegét. Az a körülmény, hogy az elsőfokú bíróság egy tárgyalást tartott, a perköltség összegének meghatározását nem befolyásolta, mivel a felkészülés nyilvánvalóan igényelte az alkalmatlansági eljárással összefüggő iratoknak az áttekintését. A felperes munkavállalói költségkedvezményre és személyes költségmentességre sem volt jogosult, ezt is helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság a 21.M.70.345/2021/5. számú, az irányadó jogszabályoknak megfelelő indokolással ellátott végzésében. Ezzel összefüggésben arra mutat rá a másodfokú bíróság, hogy a felperes anyagi helyzete a pernyertes félnek járó perköltség összegének meghatározásakor nem méltányolható szempont, a bíróság mérlegelése során azt nem veheti figyelembe.

[54] A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján eljárva az elsőfokú perköltség összegét leszállította és e körben az elsőfokú ítéletet fellebbezett részében részben megváltoztatta, érdemét nem érintve a rendelkező részben foglaltak pontosításával helybenhagyta.

Záró rendelkezések

[55] A másodfokú eljárásban a pertárgy értéke a fellebbezéssel érintett követelés alapján 12.794.796 forint volt.

[56] A másodfokú bíróság a per főtárgyát érintően eredménytelenül fellebbező felperest a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes Pp. 81. § (1) bekezdése szerinti felszámításával meghatározott perköltségének viselésére. Ennek összegét a 32/2003. (VIII.

22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) és b) pontja, (5) bekezdése, valamint 4/A. § (1) bekezdése alapján határozta meg.

[57] A pervesztes felperest a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján kötelezte az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (3) bekezdés c) pontja és 46. § (1) bekezdése szerint számított fellebbezési illeték viselésére.

[58] Tájékoztatja a másodfokú bíróság a felperest, hogy az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 1003200001070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára kell megfizetni. Közleményként fel kell tüntetni a Fővárosi Ítéltábla megnevezését, a Fővárosi Ítéltábla e határozatának számát, és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát. Amennyiben a felperes az illetéket annak esedékességekor nem fizeti meg, az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint késedelmi pótlékot kell fizetnie. Az illetékfizetési kötelezettség esedékességéről az Itv. 78. § (4) bekezdése rendelkezik, figyelemmel a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2a) bekezdésére.

Budapest, 2024. november 7.

dr. Orosz Andrea s.k.
s.k.

dr. Szalai Beatrix s.k.

dr. Laczó Adrienn Lilla

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró